

Petak, 24. maj 2002.
Svedok Adnan Merovci
Svedok K-5
Optuženi je pristupio sudu
Početak 9.02 h

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ovoga jutra imamo ograničeno vreme. No, budući da sam ja potrošio samo sat i 17 minuta sa juče-rašnjim svedokom želeo bih da započnem sa novim. Da bismo to učinili, ja bih ga već sada morao pozvati budući da on nije u zgradi Suda. Da li imate neke odrednice o tome koliko će unakrsnog ispitivanja biti na raspolaganju optuženom?

SUDIJA MEJ: Pa budući da taj vaš svedok nije ovde, moram da kažem da Pretresno veće sumnja da li će on mnogo toga dodati onome što smo do sada čuli. Možda bi Tužilaštvo želelo da ponovo razmotri situaciju i vidi da li je zaista nužno pozvati tog svedoka.

TUŽILAC NAJS: Ja mislim da je ovo poslednji svedok u ovoj specifičnoj kategoriji i da spada u kategoriju svedoka koji popunjavaju važne praznine u priči. Ali, da, časni Sude, razumem šta hoćete da kažete.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, imate vremena do pauze za unakrsno ispitivanje ovog svedoka. Isto tako molim vas da imate na umu ono što sam rekao, da smo mnoge stvari već ranije čuli i da nam argumenti i svađe o političkim pitanjima neće pomoći. Čuli ste kakvi su naši stavovi o tim stvarima i šta mi mislimo o relevantnosti toga kao i relevantnosti celog iskaza. Molim da se svedok uvede u sudnicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li sam ja dobro shvatio, vi mi ograničavate i unakrsno ispitivanje i ovog svedoka na sat i po praktično? Je li tako?

SUDIJA MEJ: Pa već ste imali sedam minuta. Prema tome, da, to će biti negde oko sat i 40 minuta.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste 1990. godine otpušteni s posla. Međutim, banka u kojoj ste radili je te 1990. godine bankrotirala. Je li to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa sami kažete da je otišla u likvidaciju. To je izraz koji ste vi upotrebili za bankrot.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nakon ustavnih promena srpski režim je želeo da ostvari kontrolu nad celom kosovskom privredom. To je bila banka koja je imala sasvim jednaka prava među drugim bankama u Jugoslaviji, imala je svoje lične spoljne odnose, imala je svoj sopstveni swift kod, imala je, dakle, status kompletne banke i nikad nije bilo govora ni o kakvom bankrotu ili nečem sličnom. To možete da vidite ako pogledate finansijski izveštaj banke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ne gubimo vreme na tome za šta je banka bila ovlašćena, nije sporno da je banka radila u skladu sa propisima i da je imala ovlašćenja da radi. Ja govorim o drugoj stvari, kada banka prestane da bude sposobna da ispunjava svoje obaveze, onda ide u likvidaciju. Vi ste i napisali u izjavi da je banka otišla u likvidaciju. Da li vam je poznato da su pravne posledice, po zakonu pravne posledice likvidacije da prestaje radni odnos svim zaposlenim i da dok traje postupak likvidacije zadržava samo minimalan broj zaposlenih dok se ne završi taj postupak. Da li vam je to poznato?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Pretpostavimo na trenutak da ste u pravu. Kako onda objašnjavate činjenicu da ni jedan jedini Srbin nije bio otpušten tokom tog procesa likvidacije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja to ne verujem.

SUDIJA MEJ: Mislim da je ovo nešto što možemo bolje ustanoviti iz dokumenta da li je ta banka išla u likvidaciju ili ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste u pravu jer bar kod banka sve stoji u papirima, tako da na to više ne gubimo vreme, a što se tiče da li je otišla u likvidaciju, to piše čak i u izjavi svedoka da je otišla u likvidaciju, na strani četiri treći pasus. Da idemo dalje. Vi govorite u svojoj izjavi na drugoj strani u pasusu šest, Albanci su radili zajedno sa Srbima i svi su se lepo slagali. Kako je to moguće kad samo pre toga par redova kažete kako su se Srbi i Albanci mrzeli?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Postojala je minimalna profesionalna kurtoazija na poslu i taj minimalni odnos bio je zasnovan na dobroj volji albanske većine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nije bila ta atmosfera dobrih odnosa zasnovana na dobroj volji Srba koji su radili tamo?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Već sam odgovorio na to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste govorili o ustavnim promenama 1989. godine, a da li su Albanci bili zadovoljni ustavnim rešenjima Ustava od 1974. godine, tim ustavnim rešenjima zbog kojih imate primedbe što su promenjene 1989. godine, da li su bili zadovoljni i ustavnim rešenjima 1974. godine?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nisu bili sasvim zadovoljni i to je moglo da se vidi i na miroljubivim protestima organizovanim 1981. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zahtev tih protesta je bio Kosovo – republika. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da, tako je. Protesti 1981. godine bili su prvi korak prema demokratiji u Evropi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je Kosovo po Ustavu iz 1974. godine bilo sastavni deo teritorije Srbije i Savezne Republike Jugoslavije?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja nisam u mogućnosti da o tome govorim kao stručnjak. Mogu reći da je Kosovo bilo deo Srbije i konstitutivni deo stare jugoslovenske federacije sa pravom veta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, Kosovo je bilo deo Srbije. Je li tako? Po tome kako vi kažete.

SUDIJA MEJ: Ne, bolje da se o tome ne raspravljamo. On je odgovorio, a o meri u kojoj je to pravno pitanje o tome ćemo mi odlučivati. Nema smisla o tome se svađati sa svedokom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam shvatio da je ovo svađanje. A da li smatrate da je i sad Kosovo deo Srbije?

SUDIJA MEJ: To nije relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pomenuli ste demonstracije 1981. godine. Da li vam je poznato da je posle tih demonstracija 1981. godine, a do kraja 80-ih godina preko 50.000 Srba i Crnogoraca napustilo Kosovo? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je i pre tih demonstracija u periodu od 1968. pod pritiskom preko 30.000 Srba napustilo Kosovo do te 1981. godine? Da li to znate?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Pritisak na Srbe je politički izraz i tu se radi o jednom ozloglašenom sindromu protiv Albanaca. Navodno su srpske žene bile silovane, srpska groblja uništavana, a u stvari to nije bio slučaj. Istina je drugačija. Bilo je i demonstracija

koje je organizovao Beograd i čiji je cilj bio da se Albanci diskredituju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da su pritisci na Srbe bili izmišljeni i da je ovih 50.000 od 1981. ili ovih 30.000 do 1981. godine napustilo Kosovo zbog izmišljenih pritisaka. Je li to vi tvrdite? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Rekao sam da brojke nisu tačne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je pojava tačna?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To su lažirani fenomeni i to je isfabrikovao srpski režim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su u patrolama policije koje su posle 1981. godine uvedene bile sastavljene, da su te patrole bile sastavljene od Albanaca i Srba, da su to bile uvek mešovite patrole?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nakon protesta i demonstracija protiv kojih je režim upotrebio silu, a tu mislim na miroljubive demonstracije za uspostavljanje demokratije, policijske patrole počele su da nose uniforme koje do tada nisu bile poznate na Kosovu. Oni su patrolirali u grupama od po tri policajca i to uvek dva Srbina i jedan Albanac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, bile su mešovite patrole Albanci i Srbi. Rekli ste da niste imali razloga da vam Srbi budu posebno dragi i da su Albanci bili odgajani da budu oprezni sa Srbima i da je to bio slučaj i sa vama. Je li to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nakon tog perioda Albanci su sprečavani u mnogim stvarima i nisu mogli da uživaju svoja prirodna prava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne govorim o tome, već govorim da, govorim o vašoj izjavi da niste imali razloga da vam Srbi budu posebno dragi i da su Albanci bili odgajani da budu

oprezni sa Srbima i da je to bio slučaj i sa vama. Evo pročitacu vam šta piše u vašoj izjavi: „Nisam video razloga ni da mi budu posebno dragi. Albanci se odgajaju da budu oprezni sa Srbima, to je slučaj i sa mnom. Uvek sam bio veoma oprezan u svim poslovi- ma i kontaktima s njima.“ Zašto odgajati dete da bude oprezno prema detetu zato što je dete srpskog porekla?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nismo ih poštovali, ali smo ih prihvatili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja ću da preskočim neka pitanja zbog ovog ograničenog vremena. To je vezano za vašu izjavu. Vi kažete na trećoj strani u drugom pasusu da su se Srbi posle Vlasijevog (Azem Vllasi) hapšenja počeli vraćati na Kosovo u velikom broju. Dakle, odakle su se to Srbi vraćali na Kosovo i kad kažete da su se počeli vraćati, pretpostavljam da mislite da su prethodno sa Kosova otišli. Ako je tako, kažite mi razlog zbog čega su otišli?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Postojao je poseban program za povratak Srba na Kosovo. Ja ne isključujem mogućnost da su neki Srbi napustili Kosovo iz posebnih demografskih razloga. Međutim, postojalo je mišljenje, veoma političko, da se promeni nacionalna struktura Albanaca. To mogu potkrepiti činjenicom da su Srbi održavali jedan neracionalan odnos prema Albancima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako su počeli da se vraćaju, mogli su početi da se vraćaju samo ako su pre toga odatle otišli. Je li to tako ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Već sam to objasnio. Postojao je poziv da se oni vrate, ali bio je problem da se tamo zadrže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorite u vašoj izjavi na trećoj strani u drugom pasusu da sam predložio određene mere i ustavne amandmane kojim bi se ukinuo status autonomne pokrajine. Najpre, da li je tačno da su pre donošenja ustavnih amandmana u parlamentu Srbije delegati Skupštine Kosova inače većinom Albanci, 23. marta 1989. godine izglasali saglasnost amandmana na Ustav Srbije? Je li to tačno ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ustavni amandmani izneti su na javnu raspravu. Svi oni građani koji su imali mogućnost izraziti svoje poglede to su i učinili. Većina ljudi protivila se tim predloženim amandmanima. No, ishod rasprave nikad nije uzet u obzir. Održana je sednica Skupštine i to pod vanrednim merama. Zgrada Skupštine bila je opkoljena, a u samoj dvorani nalazili su se agenti Državne bezbednosti. Zgradu su opkolile policijske snage i tokom samog glasanja ljudi koji nisu trebali da budu tamo, koji nisu bili poslanici u Skupštini, takođe su glasali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da Skupština nije izglasala amandmane na Ustav? Samo da ili ne da bismo išli dalje, molim vas.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ponovite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li želite da kažete da Skupština Kosova nije izglasala amandmane na Ustav 23. kako sam naveo? Samo da ili ne.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nisam uspeo da kažem ono što sam hteo. Međutim, govorim istinu kao što sam se zakleo na početku, a istina je da su ustavni amandmani odobreni pod okolnostima koje sam opisao i ista ta Skupština objavila je isto tako i ustavni proglas o nezavisnosti sledeće godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To naravno nije tačno, ali nećemo se na tome zadržavati. 1990. godine vaša partija je smatrala da treba da učestvuje na izborima u Srbiji, ali ste procenjivali da nećete dobiti više od 15 mesta u parlamentu koliko ste do tada imali u Narodnoj skupštini Srbije. Da li je to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Mislio sam na skupštinu kao instituciju, iako je ona bila u različitom sastavu i morate ponoviti pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam sad drugo pitanje, pošto ovo što ste rekli nije tačno, o tome postoje dokumenti pa neću da se zadržavam. 1990. godine vaša partija je smatrala da treba da učestvuje na izborima u Srbiji, ali ste procenjivali da

nećete dobiti više od 15 mesta u Narodnoj skupštini Srbije koliko ste do tada imali. Da li je to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To nije tačno jer u programu najveće stranke koja je u to vreme stvorena, postojala je opcija za Kosovo kao republiku ravnopravnu sa drugim republikama u bivšoj Jugoslaviji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto tvrdite da nije tačno, ovde imam podatak koji je dat u dokumentu druge strane, koji je obelodanila druga strana pod naslovom „Rugova u platformi Demokratskog saveza Kosova“, to je broj dokumenta 03037052, a engleska verzija K021410, gde stoji da je 6. septembra upravo povodom registracije vaše partije u saveznom Sekretarijatu za pravosuđe i upravu predsednik vaše partije, gospodin Rugova, izjavio „Oslobođenju“ iz Sarajeva da „učestvovanje na izborima u Srbiji ne bi donelo ništa više od onoga što imamo, to jest 15 delegata u Skupštini, ali ipak moramo da se pripremamo za izbore na Kosovu, možda u Srbiji i Jugoslaviji“. Dakle, da li ste nameravali da učestvujete na izborima ili ne, opet ponavljam pitanje, s obzirom na ovu izjavu vašeg šefa partije?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nakon što je došlo do prisilnih ustavnih promena 1989. godine, Kosovo je prošao talas protesta jer su ustavne promene značile takođe to da Albanci gube prava i *de iure* i to u suprotnosti sa tadašnjim trendovima u Evropi i Jugoslaviji gde je tekao proces demokratizacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, pitao sam vas da li je ovo tačno?

SUDIJA MEJ: Pustite svedoka da odgovori. Pitanje je glasilo: Jeste li odlučili da učestvujete na izborima?

SVEDOK MEROVCI: DSK je u svom programu artikulisao političke zahteve i glavni zahtev DSK bio je da se politički zahtevi kanalizuju kroz politički protest. Jedan od njih je bio da Kosovo postane republika. To je tačno. Ono što vi kažete nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo što sam citirao je bilo godinu i po dana posle ustavnih promena i to po dokumentu koji je obelodanila upravo druga strana, dakle godinu i po dana posle.

SUDIJA MEJ: Dobro, recite to onda svedoku. Gospodine, čuli ste šta je rečeno o tome šta je gospodin Rugova navodno rekao 6. septembra. Možete li nam reći nešto o tome, o pripremanju za izbore, o učestvovanju na izborima?

SVEDOK MEROVCI: Kojim izborima?

SUDIJA MEJ: Čuli ste ono što je pročitano. Molim vas, pročitajte to ponovo, gospodine Miloševiću, izgleda da svedok to nije čuo.

SVEDOK MEROVCI: Nikad se nije došlo do pitanja učešća na izborima za srpsku skupštinu. To nije tačno.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi govorite da su uvedene vanredne mere. Da li je tačno da je te mere uvelo Predsedništvo Jugoslavije zato što je na Kosovu bio ugrožen poredak, integritet zemlje i da je tada na čelu Predsedništva bio Musliman Raif Dizdarević? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Mere o kojima se radi bile su vojne mere, prisilne mere, i sve je to bilo učinjeno pred otvorenim cevima pištolja, čak i ako je situacija bila ovakva kakvom ste je vi opisali i ako je to glasanje bilo u Predsedništvu i ova osoba koju ste vi spomenuli je zaista bila predsednik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali te mere je donelo, dakle, to Predsedništvo. Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi i predsednik vaše partije ste, kada je Rugova navodno izabran za predsednika Kosova, pre-

tili međunarodnoj zajednici da će doći do radikalizacije strategije vaše partije ako međunarodna zajednica bude i dalje ignorisala vaše zahteve. Je li to tačno ili nije? Samo da ili ne, molim vas.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vas možda mogu da podsetim ako vam kažem da upravo u dokumentu druge strane u engleskoj verziji K040197, pasus dva i sedam stoji predsednik vaše partije 25.8. 1992. godine u intervjuu koji je objavljen u „Standardu“ (Der Standard) iz Beča izjavio: „Naš glavni zahtev je nezavisnost Kosova, ako budu i dalje ignorisali ne možemo da garantujemo da se ljudi neće opredeliti za radikalniju strategiju.“ Je li to tačno ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da se iza tog zahteva za nezavisnost krije i plan za ujedinjenje sa Albanijom?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To nije tačno, ali tačno je da je postojala politička platforma sa tri opcije koju je izložio gospodin Rugova i to u svom ličnom iskazu. Ako želite, ja to mogu da ponovim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Podsećam vas na dokument takođe druge strane u engleskoj verziji kao K0214092, Rugova je izjavio da je granica Kosova i Albanije neprirodna, da liči na Berlinski zid, da je ta granica razdvojila Albance i da je, to je bilo povodom dodele nagrade Fondacije za ljudska prava u američkom Kongresu i da se nagrada može shvatiti kao zeleno svetlo za ujedinjenje Albanije i Kosova. Da li se sećate te izjave?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Doktor Rugova je vodio mirnu politiku koja je bila priznata na međunarodnom planu i svaka njegova izjava o promeni granice je bila predstavljena kao stvar evropske integracije. I zapravo čak i da se ujedine sve albanske teritorije na Balkanskom poluostrvu, mi bismo imali jedinstvenu državu sa najmanje manjina na svetu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su vama poznate norme međunarodne zajednice i Helsinški akt o nepromenljivosti granica u Evropi? Da li smatrate da to stoji suprotno tom evropskom stavu na koji se vi pozivate?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja se ne zalažem za to. Ja samo kažem da je pitanje promene granica, kako vi kažete, u onom vremenskom periodu o kome sada govorimo, dakle, da je politika gospodina Rugove i većine Albanaca na Kosovu bila da Kosovo postane nezavisna država i stabilizujući faktor na Balkanu, a to je bio dobar preduslov za dalju evropsku integraciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je plan otcepljenja Kosova trebalo da se realizuje tako što će najpre Kosovo da bude pod međunarodnom kontrolom? Da ili ne, prema vašim pogledima?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Možete li, molim vas, ponoviti pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem, da li je tačno da je plan za otcepljenje Kosova trebalo da se realizuje tako što ste smatrali da Kosovo treba da dođe najpre pod međunarodnu kontrolu?

SUDIJA MEJ: O kakvom to planu govorite, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Govorim o planu otcepljenja Kosova od Jugoslavije, odnosno od Srbije i ujedinjenja sa Albanijom.

SUDIJA MEJ: Kakav je to plan ili da li je to zapravo neka vaša zamisao?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne, pa mi smo evo ovde u unakrsnom ispitivanju Rugove predstavili par dokumenata iz kojih se taj plan vidi, stvaranja Velike Albanije. Ja dakle pitam da li je...

SUDIJA MEJ: To je ono što vi tvrdite, to je samo nešto što vi navodite. Da li vi zapravo hoćete da kažete da je ovaj svedok bio deo tog navodnog plana?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa naravno, kao najbliži saradnik Rugove.

SUDIJA MEJ: U redu. Gospodine Merovci, da li ste vi bili deo ovog plana o uspostavljanju Velike Albanije? To je pitanje koje vam se sad postavlja.

SVEDOK MEROVCI: Demokratski savez Kosova ima svoj statut i program i u njima nema nijedne reči o objedinjavanju albanskih zemalja na Balkanu. Ja sam samo rekao da postoji politička platforma gde se kaže da, prema sporazumu, sve teritorije bivše Jugoslavije koje su naseljene Albancima, da se u odnosu na te teritorije u platformi nalaze tri tačke, tri stava. Ukoliko želite ja to mogu da ponovim, ali gospodin Rugova je o ovome govorio tokom svog svedočenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li se sećate Rugovine izjave „Špiglu“ (Der Spiegel) da je konfederacija sa Albanijom pitanje budućnosti? To je isto u dokumentu koji je obelodanila druga strana.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Pitanje budućnosti ne može nikad biti prejudicirano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, u vezi sa ovim pitanjem na koje mi niste odgovorili bar u drugom delu, poenta je da se to može realizovati tako što Kosovo prvo mora da dođe pod međunarodnu kontrolu. Da vam osvežim pamćenje, Rugova je u intervjuu za „Budimpeštanski dnevnik“ (Budapest Daily) rekao da je otepljenje Kosova moguće postići ako se Kosovo demilitarizuje i dođe pod međunarodnu zaštitu. To je engleska verzija K02140118, pasus 4, to je njegov intervju koji je prezentiran u dokumentaciji. Je li tako ili nije?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja sam i ranije rekao, vi govorite o nekom planu koji zapravo nije postojao. Što se mene tiče, ja imam jako dobro pamćenje, ja se jako dobro sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, idemo onda na drugu temu pošto o tome postoje dokumenta. Pominjete na strani pet u

pasusu četiri u vašoj izjavi da vas je Državna bezbednost ispitivala nekoliko dana, ali oni vas tada nisu zatvarali. Da li je to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To je prvi put bilo 1995. godine, u prvoj polovini 1995. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da vas nisu hapsili tad?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Prvi put ne, nisu me hapsili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, bar smo to razjasnili. A drugi put kad govorite, juče ste govorili da ste bili u zatvoru šest meseci, ne znam kako je transkript to pokazao, ali, pa šest nedelja, pa na kraju iz vaše izjave proizlazi da ste bili 16 dana i to povodom nelegalnog posedovanja oružja. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja mislim da je ovo nagađanje zapravo. Ja sam prvobitno bio osuđen na mesec dana zatvora, a zatim sam pušten posle 16 dana kad sam platio nekome za to. Posle toga sam uslovno pušten na slobodu, a drugostepeni sud je poništio odluku prvostepenog suda zato što je našao da je ta presuda bila neosnovana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, bili ste u zatvoru 16 dana. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da.

SUDIJA MEJ: Moramo biti poštteni prema svedoku. To je on zapravo rekao. Vrlo je jasno rekao da je bilo nekoliko presuda i koliko je proveo vremena u zatvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Pa juče je bilo šest meseci pa ostalo, zato pitam.

SUDIJA MEJ: To su bile presude, on je vrlo jasno to rekao, ne vreme koje je proveo zatvoren.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da je vaš brat nekome platio, a u stvari bilo je jemstvo, odnosno mera predviđena Zako-

nom o krivičnom postupku, a jemstvo znači da se određenom nepokretnošću ili novcem garantuje da ćete se odazivati na pozive suda. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Način kako vi to formulišete nije ispravan, nije da sam ja platio već sam ponudio garanciju, ponudio sam svoju kuću kao zalog da bi me pustili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jemstvo se i ne plaća nego se daje kao garancija. Prema tome, na bazi tog jemstva ste i pušteni. Je li tako ili nije?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da, ali ja nisam platio novac, nisam zapravo nikom dao novac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To mi je drago da čujem. Tvrdite da ne verujete da je OVK svojevremeno osudilo Rugovu na smrt. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Možete li, molim vas, da ponovite pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tvrdite da ne verujete da je OVK svojevremeno osudilo Rugovu na smrt?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja sam apsolutno siguran da to nije bilo tako, to je jednostavno nagađanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to što ne verujete svakako znači da niste sigurni, rekli ste: „Ne verujem“.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nisam rekao da ne verujem, ja sam rekao da sam siguran u to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da ste vi i Rugova 1998. godine ocenili i zaključili kako nije bezbedno putovati po Kosovu, posebno po zabačenim mestima?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To je bilo tačno tokom celog desetogodišnjeg perioda. Mi smo bili veoma oprezni, nismo putovali zbog toga što je postojala opasnost da srpske vojne i policijske snage organizuju neki incident.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali da li je tačno da pripadnika vojske i MUP-a nije bilo na tim zabačenim mestima i ko je to, ako vojske i MUP-a nije bilo na zabačenim mestima, mogao da ugrozi bezbednost Ibrahima Rugove i vašu?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Srpska vojska i policija nisu se mogle nalaziti u svakoj kući na Kosovu, ali da bi se stiglo do tih mesta moralo se proći kroz čitav niz kontrolnih punktova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je upravo OVK u toku 1998. i početkom 1999. godine držala pod svojom kontrolom zabačene teritorije Kosova i delovala sa tih, kako kažete, zabačenih mesta? Da li vam je to poznato? Da li je to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: OVK jeste imala razna područja pod svojom kontrolom i da bi se posetila ta područja, kao što sam rekao, moralo se proći kroz desetine kontrolnih punktova koje su držale srpske snage i vladalo je stanje rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste išli na zabačena mesta gde je bila OVK zato što ste morali da prolazite kroz punktove, a ne zato što ste se plašili za svoju bezbednost na tim zabačenim mestima? Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne. Mi se nismo bojali OVK zato što je OVK bila organizovana vojska koja je imala komandu i bila je proizvod vaše nespremnosti da se suočite sa rešavanjem problema i da dozvolite Albancima da koriste svoja prirodna prava. OVK je štitila ljude od snaga okupatora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako neko može da okupira svoju sopstvenu teritoriju, recite mi?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja nisam pravnik, ja sam svedok sa Kosova i kada se prisilno uskraćuju prirodna prava uz pomoć vojske i policije i kad se uništavaju institucije, ja moram da kažem da su prirodna prava, pravo na život, pravo na obrazovanje, sloboda misli i izražavanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitao sam vas kako neko može da okupira svoju sopstvenu teritoriju? Da li možete da mi odgovorite ili ne?

SUDIJA MEJ: Svedok je dao svoj odgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Idemo onda na sledeće pitanje. U redu. Da li je tačno da su Rugova i Hil (Hill) imali zajednički posao oko nacrtu sporazuma za Kosovo?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Posle vašeg sporazuma sa Holbrukom (Holbrooke) došlo je do jednog diplomatskog jednog pokušaja kada su formirane grupe G15 i G5 koje su pokušale da uspostave mere poverenja, kako su se te mere nazivale, i na kraju to nije bilo uspešno, nije postiglo uspeh zbog vašeg odbijanja i to je dovelo do međunarodne konferencije o Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao da li je tačno da su Rugova i Hil imali zajednički posao oko nacrtu za Kosovo? Odgovorite mi da ili ne.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: O kakvom sporazumu govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sporazumu za Kosovo. Evo da vas podsetim, da vam osvežim pamćenje. U dokumentu druge strane stoji da je Rugova razgovarajući sa Vokerom (Walker) rekao: „Radimo na Hilovom nacrtu, na Hilu je da se sastavi novi nacrt, Hil zna naš zahtev, sada mi čekamo Hila.“ Dakle, jesu li imali zajednički posao oko tog nacrtu ili ne? Jesu li oni zajedno radili to? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Moram da vas zamolim ponovo da prestanete da me podsećate, jer moje sećanje je apsolutno jasno, moj odgovor mora biti ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja samo radi ovde zapišnika, to je engleska verzija 0085325, poslednji pasus i 000826, drugi pasus. Idemo dalje. Da li je tačno da, s obzirom na vašu

malopredšašnju izjavu o OVK, da li je tačno da su vaša partija i vaš predsednik partije Rugova OVK nazivali ekstremistima? Da li je to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde u ovom dokumentu, zbog zapisnika kažem engleska verzija 0085327 kaže: „Rugova u razgovoru sa Vokerom izjavio „u Mališevu imamo ekstremiste, i to ne možemo da zanemarimo“ i tako dalje. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ni u jednom dokumentu ni u jednoj javnoj izjavi Rugova nije OVK nazvao ekstremistima. Bilo je slučajeva u kojima ih je nazivao patriotama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne gubimo vreme, idemo dalje. Da li znate zašto ruski ambasador Majorski (Mayor-ski) u Rambujeu (Rambouillet) nije stavio potpis na sporazum u Rambujeu?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Možete da pitate gospodina Majorskog za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Koliko je članova albanske delegacije iz Rambujea otputovalo u Brisel (Brussels) da se tamo sastane sa Klarkom (Clark), komandantom NATO-a?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, sedam ili osam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko su oni bili, koji su otišli?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja mogu samo da spomenem gospođu Editu Tahiri (Edita Tahiri) koja je bila prisutna na tom sastanku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, preostalih sedmoro ili šestoro ne možete da se setite. Da li im je tada Klark rekao da Albanci treba da se sklone sa ulica i da će one za par dana biti...

SUDIJA MEJ: Ovaj svedok nije bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, ali se ta činjenica pominje da im je rekao da se sklone sa ulice i da će oni za nekoliko dana biti tamo. Da ili ne?

SUDIJA MEJ: Da li vi išta znate o tome?

SVEDOK MEROVCI: Ja nisam bio na tom sastanku, ali meni je bilo protumačeno da se zapravo nije radilo o tome da se sklone sa ulica nego jednostavno da budu oprezni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nije im rečeno da se sklone, da idu u Makedoniju i Albaniju? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Pa nije se radilo o tome da se ode ni u kom smislu. Ovo je bilo upozorenje za sve građane Kosova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa upravo i govorim o svim građanima Kosova. Da li im je sugerisano da se sklone sa Kosova? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne, nikad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto imate, kako ste sad rekli, lepo mišljenje o OVK, odgovorite mi direktno na pitanje koliko je članova vaše partije i neposrednih saradnika Ibrahima Rugove ubijeno od strane OVK posle rata?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nijedan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto nemam vremena samo da vas podsetim, Hakim Meri (Hakim Meri) iz Turićevca (Turiqeve) kod Srbice (Skenderaj) 2. novembra 1999. godine ubijen, Sejdo Koči (Sejdo Koci) takođe član DSK, ovaj je predsednik prethodni DSK u Srbici, izjavio je za list „Koha Ditore“ (Koha Ditore) 8. 11. 1999. godine da su sedišta DSK u Dečanima (Decane), Suvoj Reci (Suhareke) i Mališevu (Malisheve) izložena napadu i aktivisti DSK pretnjama, maltretiranjima i ubistvima. Šaban Manaj (Shaban Manai), predsednik DSK za Istok (Istog) nestao 1. 8. 2000. godine,

Sonji Geci (Sonji Geci) iz sela Lauša (Llaushe) kod Srbice pucala na članove porodice DSK i bliske saradnike Rugove 1. 8. 2000. godine. Prema izveštaju...

SUDIJA MEJ: Pustite, molim vas, svedoka da odgovori. Pustite ga da odgovori. Da li znate, gospodine Merovci, o ovim slučajevima koji se sada spominju?

SVEDOK MEROVCI: Uglavnom poznajem ljude koji su pomenuti. Ali ne može biti dokazano kako su ubijeni. Radi se na tome, kao što je to rekao i Rugova u svom svedočenju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nisam dobio prevod uopšte ili nešto nije, ili se nešto kod mene prekinulo, ali sve radi. Evo sad čujem to što ste pitali. Molim vas, prevod nisam dobio, ovo poslednje.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ljudi koji su spomenuti su mi uglavnom poznati, ali ne može da se dokaže na koji način su ubijeni.

SUDIJA MEJ: Ovo možete da pročitate sa transkripta, ne može se dokazati na koji način su ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ne gubimo vreme, pročitao sam već u međuvremenu. Prema izveštaju AFP-a od 24. 11. Rugova izjavljuje u Monaku (Monaco) da treba uložiti sve napore da se kazne ubice njegovog saradnika Džemailja Mustafe (Xhemail Mustafa) koji je ubijen u Prištini. Da li se bar toga sećate?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Pokojni Džemal Mustafa je ubijen, to je tačno, ali zasada se još uvek ne zna ko ga je ubio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A Ismet Rači (Ismet Raci), zvaničnik DSK i predsednik opštine Klina (Kline) 25. aprila 2001. godine koji je sahranjen u selu Sićevo (Siceve) kod Kline, da li se zna ko je njega ubio?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja znam da je on ubijen, ali ne znam ko se krije iza njegovog ubistva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite da iza ovog niza, ja nemam vremena da vam dalje navodim, niza ubistava vaših aktivista, predsednika opštinskih odbora, istaknutih predstavnika vaše partije ne stoji OVK? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja sam rekao da je OVK nastala iz naroda i OVK nikad nije ciljala Albance.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ne znate za ubijene, kidnapovane Albance od strane OVK u toku 1997, 1998. i 1999. godine? Je li to kažete?

SUDIJA MEJ: Svedok to poriče. Mi smo se već dosta vremena zadržali na ovome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, imam još pola sata, ja gledam na sat u okviru ovog vremena koje ste mi odredili. Kada je počeo rat vi ste bili na Kosovu. Vi se sećate konferencije za novinare u kući doktora Rugove na kojoj ste vi bili prisutni, kako se sećate, i Rugova je ovde u svedočenju rekao da su bili jugoslovenski, turski, grčki novinari i drugi, bilo ih je mnogo, i o tome postoji zabeleška, on kaže: „Ovde sam kod kuće od kada sam se sa porodicom vratio iz Pariza. Bilo je špekulacija da sam ubijen ili ranjen. Ja sada iz mog doma poručujem ne samo NATO-u nego i svim međunarodnim faktorima u svetu, posebno Ujedinjenim nacijama, da odmah prekinu bombardovanje Jugoslavije i Kosova i Metohije. Pregovori i mirno rešenje kosovskog problema su jedini put. Sada smo se svi otreznili, sada drugačije mislimo. Ovo nije dobar put za rešavanje ne samo ovog problema, nego i bilo kog drugog.“ Da li se toga sećate?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da, sećam se kao da je bilo juče, i mogu ovde da izjavim da je ovo bila pres konferencija koja je održana uz prisustvo možda sedmoro naoružanih vojnika, policajaca, i tokom te konferencije gospodin Rugova nije nijednom reči ili rečenicom ikad pozvao da se zaustavi NATO bombardovanje. Ja sam ovo izjavio i ranije i mogu da ponovim danas. Ukoliko postoje dokazi koji mogu da dokažu suprotno od onoga što ja tvrdim, ja ću i dalje ostati pri tome da ja govorim samo istinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, to je vrlo interesantno, pošto znate da ti dokazi postoje, bila je velika pres konferencija. Ali da idemo dalje. Govorite o dolasku Rugovinom kod mene. Njemu je tada bio ugrožen život od strane albanskih terorista. Da li je to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Dve stvari nisu tačne. Prvo, Albanci u svojoj istoriji nikada nisu bili teroristi. Oni nikada nisu počinili nikakva ubistva u Beogradu ili Skoplju, oni su se samo borili za svoja prirodna prava. I drugo, gospodin Rugova nikad nije bio u opasnosti od Albanaca ni na koji način.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ako nije bio u opasnosti, što je došao da me moli da spasem njega i njegovu porodicu da pošaljem, da odu iz Prištine i ako nisu bili teroristi u pitanju?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Gospodin Rugova i ja otišli smo u Beograd, a da nismo učestvovali u odluci da se tamo ode i mi vas nismo molili da nas pustite i da nas spasite iz opasnosti kao što vi to kažete. Mi smo vas molili samo da, ako smo slobodni, kao što ste vi to tvrdili, da nas onda morate pustiti da napustimo Kosovo jer smo se osećali ugroženim od strane srpske policije, vojnih snaga i paravojnih snaga. Kako objašnjavate ubistvo Aganija (Fehmi Agani) onda?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja sam to baš hteo vas da pitam, pošto je to jedna od žrtava terorizma na Kosovu. Jeste li konačno ustanovili ko je od vas, koja je od tih grupa ubila Aganija?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Deo onoga što vi kažete je tačan. Njega su ubili srpski teroristi. Razlozi za njegovo ubistvo su ti što je taj ugledni pokojni profesor bio otelotvorenje miroljubivog duha i on je bio učesnik u svakom procesu koji je tekao na Kosovu tokom poslednjih deset godina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Meni je lično žao zbog ubistva gospodina Aganija, njega sam imao priliku da sretnem par puta, ali da li vi tvrdite da njega nisu ubili albanski teroristi?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Vi kažete da vam je žao što je on ubijen. Ja to ne znam, ali činjenica je da njega nisu ubili Albanci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto kažete da su srpski policajci, kada su navodno ušli silom u Rugovinu kuću, insistirali i tražili razgovor s njim? Ako je bio uhapšen, mogli su da razgovaraju, da ne traže od vas čitav sat da s njim razgovaraju, jednostavno da ga privedu i razgovaraju. Kako je to onda moglo kad je bio uhapšen, kako vi tvrdite?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja sam juče već rekao da je to bio 31. mart, podne. Došla je policijska patrola, provalili su kroz dvojna vrata na kući, jedna od njih su bila ojačana. Ja sam sišao dole, rekao sam im da u kući ima ljudi i kao što sam vam već juče to ispričao, podigao sam obe ruke u vazduh. Oni su me zlostavljali sat vremena zato što sam im rekao da se tu nalazi gospodin Rugova. No, policija mi je rekla došli smo tu da obavimo naš posao i Rugova je bio prvi koji je tražio intervenciju NATO-a. Zatim sam se ja posavetovao sa nekim i oni su mi naredili da dovedem dole sve pripadnike porodice. To smo i učinili, svi smo sišli u prizemlje i svi smo se okupili u jednoj sobi i tamo su nas držali četiri sata. Nisu nas pustili da bilo šta drugo uradimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pre toga su vas tukli jedan sat, kako ste juče rekli. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Rekao sam da su me zlostavljali i stid me je zapravo onog što se dogodilo na Kosovu. Imajući u vidu šta se dogodilo širom Kosova zapravo, stid me je da se sada ovde žalim i da kažem da su me zlostavljali sat vremena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Juče ste vrlo precizno rekli da su vas tukli sat vremena, a sutradan ste vi bili na sastanku kod mene. Sad ste potvrdili da je to bilo 31. marta, 1. aprila ste bili na sastanku kod mene. Na vama nije bilo tragova, niste izgledali kao čovek koga je neko tukao, a kako to da niste onda iskoristili sastanak kod mene da kažete da vam je neko nasilno upao u kuću, da

su vas tukli, da su vas maltretirali i tako dalje? Naprotiv, rekli ste da vas štiti policija, da ste bezbedni i ostalo. Kako to da se onda niste požalili na to što vam se događalo samo dan ranije?

SUDIJA MEJ: Pustite svedoka da ogovori.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Kao odgovor na vaše pitanje zašto se nisam žalio na sastanku sa vama, već što sam rekao da nas policija štiti, ja ne znam kako vi razumete reč „zlostavljanje“. Oni me nisu tukli po licu, međutim tukli su me po telu kundacima i zaista ja ni sada ne shvatam kako to da me tada nisu ubili. A za vašu informaciju, ja nisam čovek koji se lako žali. Kao što sam već rekao, pogotovo uzevši u obzir sve što se dogodilo na Kosovu, uz sva zverstva koja su tamo počinjena, moja pritužba bila bi zaista trivijalna. Tokom mog kućnog pritvora mi smo se borili na život i smrt. Mogli smo da pobegnemo, odnosno da ostanemo živi zahvaljujući onome što ću reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, molim vas, nemojte uzimati vreme.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Prvo, zahvaljujući Bogu, drugo, zahvaljujući Rugovi na mirnoći i zahvaljujući međunarodnom pritisku i konačno, zahvaljujući mojim ličnim instinktima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, mislim jasno je. Desilo vam se nešto tako strašno dan ranije, onda ste vi i Rugova došli kod mene sutradan...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, to je komentar. On je na vaše pitanje odgovorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da sam vam, dakle, lično rekao prilikom sastanka 1. aprila da će akcija protiv OVK uskoro biti završena i da nakon toga neće biti potrebe za velikim brojem vojnika i policajaca na Kosovu. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da, nešto tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi vi tvrdite kako sam rekao Rugovi da moramo sklopiti sporazum kako bi se ljudi vratili na Kosovo. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije. A Rugova vam je rekao kad ste vi kao njegov sekretar ušli kod nas, zajedno s mojim sekretarom posle našeg razgovora, bar ste juče tako rekli, da treba reći da smo za miran put i političkim sredstvima. Šta je drugo objavljeno u toj izjavi nego upravo naše zajedničko zalaganje za miran put i politička sredstva?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To je bilo saopštenje za štampu i reč „mir“ i „miroljubiva sredstva“ su nešto što je dosta apstraktno, a način na koji je trebalo biti sprovedeno u praksi zavisilo je od vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa miroljubiva sredstva se zna šta podrazumevaju. Dakle, Rugova vam je sam dao instrukciju o onome što piše u saopštenju i takvo je saopštenje i objavljeno, i tako ste sastavili vi kao njegov sekretar i Milinović kao moj sekretar. Upravo ste juče to potvrdili. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja nisam ni u jednom trenutku učestvovao u sastavljanju te izjave. Mene je tamo pozvao gospodin Rugova zato jer je poželeo da se posavetuje sa mnom i takođe da dobije na vremenu. I ja sam mu rekao da je to tek saopštenje za štampu i ništa više od toga, a vama sam rekao da se saopštenja za štampu obično ne potpisuju. To je u stvari bila formalnost. Mi smo samo iz teksta precrтали reč Metohija i vi ste se s time složili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tvrdite da je Rugova pristao da potpiše saopštenje zato što u njemu nije bilo ničeg štetnog. To ste rekli, a juče ste objasnili da vam je on rekao za mirno rešenje i tako dalje, tako treba da bude saopštenje. Je li tako ili nije? Odgovorite mi sa da ili ne, imamo malo vremena, evo 15 minuta svega.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Kad me je gospodin Rugova pozvao, već je u ruci držao pisanu izjavu. To pobjija ono što vi kažete da sam ja učestvovao u pisanju te izjave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam o sadržini, ne ustanovljavamo sad sve drugo, mada i to nije tačno što kažete. Pitao sam vas o sadržini, da ili ne, i idemo dalje.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ovo časno Pretresno veće ima tekst te izjave i ja smatram da nije potrebno da sada odgovaram na ovo pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto se podudara sa onim što ste juče rekli da vam je Rugova rekao. Tvrdite da vam je Šainović više puta rekao da ste slobodni. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: On mi je to rekao tek tako da bi stvari na površini dobro izgledale.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja to ne razumem. Ako vam je rekao da ste slobodni i svaki put to ponovio, kako ste onda bili taoci kad vam je on rekao da vi možete da idete?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: U stvarnosti su stvari izgledale drugačije. U svakom trenutku kad smo razgovarali sa njime, tražili smo od njega da nas pusti. Ako smo bili slobodni zašto nam onda nije bilo dozvoljeno prvog, drugog, trećeg, četvrtog, petnaestog dana da odemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa on vam je rekao da ste slobodni. Ko vas je sprečavao da odete? Da li vas je neko sprečavao da odete?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Srpska policija i vojska sprečili su nas da odemo, a oni su bili pod vašom komandom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste hteli da odete i pokušali ste da krenete, ali vas je zaustavila policija i vojska. Je li to tvrdite sada?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: U svakom trenutku kad god smo imali priliku da sa nekim komuniciramo, naš jedini zahtev

bio je da nas puste da idemo, da nam se dozvoli da napustimo Kosovo zato jer smo se tamo osećali ugroženima i nismo mogli voditi normalni život. Već sam ovde naveo faktore koji su doveli do našeg opstanka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem, samo sam hteo da utvrdim te stvari. Da li vam je poznata Rugovina izjava u Rimu, dakle maja meseca kad ste došli tamo, da on želi prisustvo međunarodnih snaga da se obezbedi autonomija Kosova, ali ne i nezavisnost? Da li vam je to poznato? Samo recite da ili ne.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da, toga se dobro sećam. On nikada nije rekao ono što vi sada tvrdite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je 9, mislim, štampa je javni dokument pa nije teško utvrditi, da li vam je poznato da je 9. maja nakon razgovora sa Strankom zelenih u Briselu takođe naglašeno od strane Rugove da treba stvoriti autonomiju Kosova u okviru Jugoslavije? To imate i Rojtersov (Reuters) izveštaj o tome. Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da je rukovodstvo vaše partije tada u Rimu 6. maja, i to je objavljeno, reklo da se sa Miloševićem može razgovarati o autonomiji, čak je bio komentar da su D'Alema (D'Alema) i Dini (Dini) bili iznenađeni što je on to rekao? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Na svakom sastanku sam bio prisutan i nikada nisam čuo da je Rugova rekao nešto tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je tako objavila štampa šta je rekao. Vi ste jedan od najbližih saradnika njegovih. On je 6. maja, kako je to registrovano takođe u vestima, izjavio u Rimu da je Kosovo napustio da bi se sastao sa svojim saradnicima i razgovarao o budućnosti Kosova, a da je tokom boravka na Kosovu imao mnoge kontakte sa vlastima u Beogradu i da je razgovarao o procesu iznalaženja političkog rešenja i stvaranja klime poverenja. Da li je to tačno?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je već 7. maja nakon takve izjave portparol OVK Jakup Krasnići (Jakup Krasniqi) izjavio da lider kosovskih Albanaca Ibrahim Rugova nema mandat za pregovore o kosovskom problemu? Je li to tačno? Da, ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Nije to bilo tako, to je bilo drukčije. On je rekao da nije tačno da je sporazum postignut uz njegov pristanak sa Srbima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da je 19. maja 1999. godine u Bonu (Bonn) Rugova zahtevao da međunarodna zajednica ne prodaje oružje OVK i da ih treba razoružati? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I to imate AFP 19. maja 1995. godine. A da li je tačno da je tada vaša partija navela 17. maja 1999. godine da ne priznaje vladu kosovskih Albanaca u egzilu koja je proglašena prošlog meseca u Tirani i na čijem je čelu vođa separatističke OVK Hašim Tači (Hashim Thaqi). To su saopštenja vaše partije, odnosno izjave koje je dao u Bonu Rugova. Je li tačno? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Pitanje privremene vlade bilo je pitanje kojim se bavila delegacija u Rambujeu. Gospodin Tači je bio izabran za predsednika vlade i opisan je kao Džeri Adams (Gerry Adams) albanskog naroda. On je doprineo rešenju kosovskog pitanja i on je takođe doprineo transformaciji OVK u kosovske zaštitne snage.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao da li je vaša partija tu vladu saopštila da ne priznaje. Vi kažete da to nije tačno, iako i to piše. A da li je tačno da u to vreme ni vi ni Rugova niste smeli da idete u Tiranu s obzirom da je šef albanske diplomatije Paskal Miljo (Paskal Milo) 8. juna 1999. godine izjavio da Rugova nije došao u Tiranu jer mu u Albaniji nije garantovana bezbednost? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi zar nije jedan od zaključaka razgovora koje je vodio Rugova s Milutinovićem bilo upravo formiranje zajedničke vlade, mešovite vlade?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Kad ste uhapšeni, kad vas drže kao taoca onda ćete reći bilo šta. Mi smo tamo samo slušali, mi nismo učestvovali u tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bilo šta spada što je prilikom tih razgovora Rugova vas pominjao kao kandidata za tog predsednika te buduće mešovite vlade? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To je vaša spekulacija. Ja nikada nisam ni sanjao o tome, a kamoli da to postane stvarnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li se sećate da je tokom tih razgovora sa Milutinovićem gde vi kažete da ste bili kao uhapšenici Rugova dao poklon Milanu Milutinoviću, jedno parče rude, kristal sa Kosova? Da li se sećate toga?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Toga se ne sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to je bilo čak i na televiziji, videlo se poklon i ostalo. Dobro, ne sećate se. Vi kažete da je Rugova insistirao da ostane na Kosovu sve vreme, a on kaže da je tražio da ide u inostranstvo. Ko govori istinu, vi ili on?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Mi obojica govorimo istinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ako kažete Rugova insistirao da ostane na Kosovu sve vreme, a on kaže da je tražio da ide u inostranstvo, prema tome, kako...

SUDIJA MEJ: To je bilo u jednoj fazi. On je to rekao u svom iskazu, to je bilo na kraju. Očito je došlo do neke zabune kod postavljanja pitanja. Gospodine, recite mi da li je u jednom trenutku gospodin Rugova zatražio da ode u inostranstvo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To nije sporno da je tražio.

SVEDOK MEROVCI: Gospodin Rugova je odlučio da ostane na Kosovu jer, kada smo se po povratku iz Pariza vratili na Kosovo, počelo je bombardovanje, a srpske snage su, nakon što je ono počelo, počele da teraju sve Albance da napuste Kosovo. Mi smo bili držani kao taoci i želeli smo da napustimo Kosovo kako bismo se spasili. Govorim sada o vremenu kada je 700.000 ili 800.000 ljudi već napustilo Kosovo. Ja mislim da je etničko čišćenje koje je optuženi zamislio već počelo da se događa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Merovci, vi ste televiziji NAC iz Prištine, novinaru Fatmiru Šeholiju (Fatmir Seholli) izjavili u to vreme, znači par dana nakon sastanka Rugova–Milošević sledeće, citiram vas: „Rugova ima hranu i telefon i sve su mu to omogućili.“ To je vaš citat. Dalje: „Posle bombardovanja obilazio sam na moj zahtev sa Ljubišom Vasićem Prištinu i okolinu, mesta gde su padale bombe. Video sam u centru Prištine mesta gde su pale bombe i u centru grada porušene kuće i poštu. Moje kancelarije su uništene, moj grad nisam mogao da prepoznam. Bombardovanje je i te kako doprinelo bežanju jer niko nije želeo da napušta svoj grad. Bombardovanje je pospešilo bežanje stanovništva. Vreme će pokazati. Kategorično tvrdim da je bombardovanje Kosova glavni uzrok bežanja stanovništva.“ To ste rekli za televiziju. Je li to tačno?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, dozvolite svedoku da odgovori.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To je bila fiktivna televizija stvorena iz političkih razloga. Svrha te izjave bila je drugačija. Oni su iskoristili tu priliku da mi postave nekoliko pitanja, zbog vremena ću biti brži u mom odgovoru, izvinjavam se prevodiocima. Ja nikada nisam ni u jednom trenutku rekao da je NATO bombardovao. Ako sam ja to rekao u vezi sa bombardovanjem, kako onda možete objasniti to da Albanci beže u Crnu Goru kad se i tamo bombarduje? Kako možete objasniti to da nijedan Srbin nije napustio

Vojvodinu, a oni su ljudi isto kao i mi. To je ono što sam ja rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Merovci, da li vi tvrdite da niste rekli jer imamo traku, ali neću da je sad pokazujem da ne bih trošio svoje vreme. Rekli ste: „Kategorički tvrdim da je bombardovanje Kosova glavni uzrok bežanja stanovništva“, a uz to što se tiče Crne Gore, Crna Gora gotovo uopšte nije bombardovana. Da li se sećate parola da su pisali „Bombardujte i nas, nijesmo gubavi“ i da li znate da je 40% ukupnog bombardovanja bilo upravo na Kosovu i da li znate da je 100.000...

SUDIJA MEJ: Imate li tu traku? Da li imate traku ovde?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ću vam je dostaviti. Ja ću vam dostaviti tu traku. Sa svim ovim što sam citirao što je, a i objaviću je naravno javno, sa svim ovim što sam citirao i što je rekao gospodin Merovci na televiziji gde kaže „kategorično tvrdim da je bombardovanje Kosova glavni uzrok bežanja stanovništva“.

SUDIJA MEJ: Da, to ste rekli. Da, izvolite gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ovo je nešto što bi se očitó trebalo pokazati ovom svedoku pre nego što on napusti Sud.

SUDIJA MEJ: Da. Gospodine Miloševiću, gde vam je ta traka?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Traka je u Beogradu. Ja nemam ovde nikakve uslove da mogu da komuniciram i to dobijam, ja dobijam u najkraćem mogućem roku, a mogu da komuniciram samo sa jednim telefonom, inače mogu da vam kažem. Samo sa jednim telefonom.

SUDIJA MEJ: Da, to nam je sve jasno. Kada možete da traku dopremite ovamo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa kad je neko donese. Za jedan dan, na primer.

SUDIJA MEJ: Do ponedeljka možete? Izvolite, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Ovaj svedok se sprema da ide kući ovog vikenda pošto je ovde već proveo dovoljno vremena. Ja ne znam da li je on u situaciji da može da ostane do ponedeljka. Ovo je vrlo nezadovoljavajuće zato što je ovaj svedok bio prvobitno naveden kao naš prvi svedok i ovo je veoma važna stvar i on je svedok koji je svedočio nekoliko dana. To pitanje je trebalo da mu bude postavljeno ranije u toku unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA MEJ: Da, svakako. Gospodine Merovci, vi ste čuli šta se desilo. Mi mislimo da vi treba da imate šansu da odgovorite na ovo što se tvrdi vezano za ovu traku i mislim da mi treba da vidimo ovu traku, i trebalo je da se ona pravovremeno ovde donese. Ja predlažem da mi nabavimo tu traku, a onda da nađemo vreme, kad je vama zgodno, da dođete ovamo i da se suočite sa tim. Gospodine Najs, možda vi možete da organizujete to?

TUŽILAC NAJS: Da, ja ću to van sudnice raspraviti sa gospodinom Merovcijem. Naravno, neću s njim razgovarati o suštini onoga što se ovde tvrdi. Ne znam da li Sud može da pomogne da se ova traka što pre dopremi, a optuženi, naravno, ima pomoć i podršku koju mu pružaju advokati koji rade za njega.

SUDIJA MEJ: Da, tako je.

TUŽILAC NAJS: Ja, normalno, ne bih morao to da radim niti bih očekivao da se traži neka pomoć od nas u ovom smislu, ali ukoliko neko dolazi iz Beograda, onda bi mogla da se donese ta traka.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, mi ćemo naložiti da se ova traka donese što je moguće pre i mi ćemo se dogovoriti tokom pauze sa svedokom da vidimo kad je njemu zgodno da se vrati ovamo da se suoči sa tim.

TUŽILAC NAJS: Naravno, ja bih bio veoma zahvalan ako biste mi dali mogućnost da postavim dopunska pitanja vezana za dve stvari.

SUDIJA MEJ: Prvo da vidim da li ima pitanja od amikusa?

SVEDOK MEROVCI: Ukoliko mi dozvolite, časni Sude, ja bih dao jedan komentar.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja bih imao možda samo pet minuta.

SUDIJA MEJ: Sledeći svedok treba da se pripremi za svedočenje, prema tome, gospodine Tapušковиću, možda je najbolje da vi sada iznesete vaše pitanje, a za to vreme će se pripremiti sledeći svedok.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, ja moram da vam kažem da ste vi trebali da tu traku nabavite pravovremeno i da je dopremite ovamo. Pretresno veće je uradilo sve što je moguće da bi vama dalo i stvorilo sve uslove uključujući i dva pravna savetnika i vi ste morali tu traku da dostavite ovamo. Nemate je danas i to je prouzrokovalo velike probleme u radu Veća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, ja sam sa informacijom da je ta traka nađena upoznat tek jutros. Ja sam znao za izjave gospodina Merovcija jer je slične izjave davao i kad su bili on i Rugova kod mene u poseti, kako ih policija hrani, kako im kupuje pelene za bebu, kako brinu o njima, veoma su bili zahvalni na brizi, na zaštiti, na pomoći i na svemu i govorili isto ovo. Ali ja nisam znao da su moji saradnici našli traku.

SUDIJA MEJ: U redu. U redu, dopremite tu traku ovamo. Izvolite, gospodine Tapušковиću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, časne sudije. Ja imam samo jednu jedinu temu, a ona se u engleskoj verziji nalazi

na stranici četiri, pasus tri i ja ne bih ponavljao ono što je gospodin Merovci tu govorio. Ja bih samo zamolio gospodina Merovcija da mi po mogućstvu, ja mislim da će moći, na svako pitanje odgovori sa da ili ne. Gospodine Merovci, ja ne bih ponavljao ono što piše u vašoj izjavi. Vi ste tu govorili o tri opcije za koje ste vi Albanci bili spremni da se na taj način reši status Kosova. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi znate da je Jugoslavija prestala da postoji, praktično Slovenija, Hrvatska i BiH su ostvarile samostalnost 1992. godine i postale članovi Ujedinjenih nacija. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li to znači da onda ona prva opcija nakon što je prethodna Jugoslavija prestala da postoji više nije dolazila u obzir sa pogleda, sa stanovišta Albanaca i vaše partije i gospodina Rugove?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Da. Zato smo mi imali opciju nezavisno Kosovo, prvo republika.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li su 1992. godine održani parlamentarni i predsednički izbori kod vas? Od strane Albanaca, referendum i sve ono drugo 1991. godine?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Referendum je održan 1991. godine, a predsednički i parlamentarni izbori su bili 1992. godine, 24. maja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ono što me zanima, gospodine Merovci, jeste da li je posle 1992. godine pa sve do 1999. godine bilo uopšte sa bilo čije strane od Albanaca, vaše partije, gospodina Rugove i bilo koje druge političke stranke bilo govora o bilo kojoj vrsti autonomije bilo ona iz 1974, 1989, 1963, 1971. godine, da ne nabrajam sve zakone? Da li je uopšte bilo govora o bilo kojoj vrsti autonomije unutar Srbije? Je li bilo sa bilo kim pregovora u tom smislu?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Posle ustavnog proglašenja i usvajanja Ustava nije bilo nikakvih razgovora među Albancima ili između Albanaca i Srba o ovome o čemu vi govorite, o tom statusu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste hteli jedino da pregovarate o nezavisnosti, otcepljenju i traženju jedino procedure pomoću koje ćete doći do toga. Je li tako?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Po Ustavu iz 1974. godine Kosovo je bilo konstitutivni element federacije. Uzimajući u obzir da kad se federacija raspala uspostavljen je vojni režim na Kosovu i ljudi su to uradili u kontekstu raspadanja federacije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja sam to razumeo, gospodine Merovci. Međutim, mene interesuje, posle 1992. godine vi uopšte više niste hteli da razgovarate ni o kakvoj drugoj soluciji sem o otcepljenju i nezavisnosti?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne, jer pitanje otcepljenja nije imalo smisla, jer kako možete se otcepiti od države koja više ne postoji? To je bio izraz želje naroda da se ostvare njihova prirodna prava. Nezavisnost je bio jedini način da se ostvare njihova prirodna prava. Oni nisu hteli da imaju državu samo zato da bi imali državu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi 1998. godinu, uzmimo samo 1998. godinu, više puta potpisivali zahteve Srbije u ime gospodina Aganija i Rugove gde ste bili pozivani na određene razgovore ili pregovore ili niste? Da ili ne?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Bilo je nekih lažnih poziva. Pošto sam ja bio šef protokola, ja sam ih prihvatio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I je li bilo pregovora?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ti sastanci nisu bili zasnovani ni na kakvim principima.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li poznajete gospodina Tanića? Da li je bilo ko iz vaše partije, Rugova ili bilo koji

Albanac, da li je ikada razgovarao o tim stvarima sa gospodinom Tanićem?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja lično nisam nikad upoznao gospodina Tanića.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A kao sekretar gospodina Rugove, da li je gospodin Rugova pregovarao sa gospodinom Tanićem?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Mislim da ga niko od nas nije upoznao.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Potpisan je Rambuje. Da li je i posle potpisa Rambujea vaša jedina želja svih vas Albanaca naravno da se stekne nezavisnost, bez obzira na ono šta piše u dokumentu iz Rambujea, da se njime ne bavimo?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Svaki Albanac bez obzira na to gde živi u svetu podržava nezavisnost Kosova zato što to predstavlja izraz volje većine stanovništva i to je zahtev koji smo mi preuzeli od porodice Jašari koja mislim zaslužuje Nobelovu nagradu za slobodu i demokratiju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li išta znate o organizaciji koja se zove FARK (Forcet e Armatosura e Republikes se Kosoves)? Zadnje pitanje.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Čuo sam u štampi i medijima, ali nikad nisam bio uključen u njihov rad, nemam ništa da kažem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li to isto bila vojna organizacija?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Kao što sam rekao, ja nikad nisam bio uključen u rad te organizacije i ne znam nikakve detalje vezano za nju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala. Zbog vremena neću nastaviti. Hvala.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najš.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo dve teme imam da pokrijem, vrlo kratko. Pre svega, prilikom sastanka sa Milutinovićem da li je, bez obzira na to da li je došlo do nekog sporazuma ili ne, da li je išta bilo rečeno o nekoj vrsti zajedničke vlade?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Tokom tog sastanka ja sam bio taj koji je zapravo najviše insistirao na tome da ona četvorica koja su bila sa nama napuste Kosovo. Ja sam ih molio da donesu odluku da nam se dozvoli da napustimo Kosovo odmah. Mi smo takođe diskutovali o onome što me vi pitate i to je bilo vrlo površno, zapravo nismo se bili bavili detaljno tim pitanjem zato što smo bili taoci, bili smo ljudi koji su bili uhapšeni, kao što sam rekao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači, vi ste bili ti koji ste inicirali razgovor o zajedničkoj vladi ili je to bio Milutinović, ili ne možete da se setite?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ni gospodin Rugova ni ja nismo inicirali ijednu drugu temu sem temu našeg puštanja i dozvole da odemo odatle.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Drugo pitanje se tiče ove televizijske emisije za koju se tvrdi da je snimljena na video traku. Optuženi vam je izneo sledeći citat koji ste navodno vi izgovorili, samo deo ovoga što je on naveo da ste vi izgovorili. „Bombardovanje je zapravo doprinelo bekstvu naroda jer niko nije želeo da napusti svoj grad. Bombardovanje je ubrzalo bekstvo naroda i vreme će pokazati da je bombardovanje Kosova glavni razlog za to što je narod napustio Kosovo.” Tu završavam citat. Molim vas da mi odgovorite na ovo pitanje sa da ili ne. Da li možete da se setite da ste vi izgovorili na albanskom ove reči tokom te televizijske emisije? Molim vas odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ne. Ja mogu da parafraziram tu izjavu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo trenutak, prvo da vidimo nešto drugo. Da li postoje neke okolnosti kojih se vi sećate pod kojima

su možda vama postavljena pitanja u smislu ovoga što sam sada citirao i koja bi vam pomogla da se setite onoga što ste tačno rekli? Molim vas, odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: Ja se sećam da su oko mene stajali naoružani policajci i vojnici, to je bila jedna vrsta pritiska, ali bez obzira na to ja se sećam svake reči koju sam izgovorio i ja mogu da parafraziram ono što sam rekao sa tačnošću od 99,99%.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Prema tome, da li mislite da ima ikakve istine u onome što se tvrdi da ste vi ovo rekli tokom jednog televizijskog intervjua?

SVEDOK MEROVCI – ODGOVOR: To je bila jedna improvizovana, *ad hoc* televizijska stanica. Ona se zvala TV A i ja nisam imao priliku da pogledam tu emisiju kasnije. Znam da je to bilo emitovano dve ili tri nedelje kasnije i meni bilo rečeno da je to bilo montirano i ja bih sada zamolio uvažene sudije da se dozvoli nekom stručnjaku da pogleda pažljivo tu emisiju, zato što moguće da je tu nešto podmetnuto ili da je nešto montirano zato što, da su moje reči izvučene iz konteksta i parafrazirane. Ja sam ovo već rekao. Kako sam ja mogao da kažem da Albanci napuštaju Kosovo zbog NATO i zbog bombardovanja? Ja sam zapravo rekao da oni idu na drugu teritoriju zato što se tamo osećaju bezbedno i ja sam takođe rekao da nijedan Srbin nije napustio Vojvodinu, nije napustio Srbiju jer oni su isto bili ljudi kao mi. Dozvolite mi, gospodine Najs, samo da kažem još jednu stvar. Ja sam indirektno rekao da se ovo može shvatiti ili protumačiti tako da znači da je bombardovanje možda imalo ulogu. Ja sam manje-više to rekao, ali ja ni u jednom trenutku nisam mogao da kažem da je bombardovanje bilo glavni razlog za napuštanje teritorije Kosova od strane naroda. Ja ovo tvrdim uz punu odgovornost zato što su se Albanci radovali NATO bombardovanju, smatrali su to najhumanijom misijom tog veka koja im je dozvolila da ostvare svoja prirodna prava.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, moja pitanja su bila usmerena na to da vidim da li može da se spreči da svedok ne mora da se vrati ovamo za slučaj da stigne traka, i mislim da isto tako moramo da pregledamo tu traku i da je prevedemo.

SUDIJA MEJ: Možda biste vi sami mogli da pronađete traku ili kopiju ove trake.

SVEDOK MEROVCI: Postoje Albanci koji su snimili tu emisiju i koji su mi rekli to sami.

SUDIJA MEJ: Gospodine Merovci, sa izuzetkom te trake, vi ste završili svoje svedočenje. Moramo da vas zamolimo da se vratite nakratko da biste se suočili sa tom trakom i treba da odredimo kad je zgodno za vas da to uradite. Možda biste o tome mogli da prodiskutujete sa Tužilaštvom. Kada mi nabavimo kopiju ove video trake, onda ćemo sve ovo da razjasnimo. Sada prekidamo sa radom. Gospodine Miloševiću, kada ponovo budete imali ovakvu vrstu informacija koja je važna i koja se tiče suštine unakrsnog ispitivanja, molim vas da nam u ranoj fazi, dovoljno rano skrenete pažnju na to tako da se može dovoljno vremena prodiskutovati o tome. I vi biste morali da imate taj materijal spreman kod sebe da biste suočili svedoka sa tim, a ukoliko nemate, onda morate da nam kažete tako da mi možemo da se reorganizujemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da se razjasnimo oko toga. Ne znam da li ste čuli kad sam vam objasnio da sam za postojanje trake obavesthen jutros. Prema tome, nije bilo moguće...

SUDIJA MEJ: Da, da. Ono što ja vama govorim je da smo mi čuli vaše objašnjenje, ali vam kažem da u slučaju da se ponovi ovakva situacija, nemojte to, molim vas, ostaviti za kraj unakrsnog ispitivanja, recite nam na početku ili iznesite ovo pred svedoka na samom početku tako da na početku možemo to da razrešimo. Sada prekidamo. Imamo pauzu od 20 minuta. Na kraju današnjeg dana imamo neka administrativna pitanja koja treba da rešimo sa Tužilaštvom, ali prvo ćemo saslušati sledećeg svedoka.

(pauza)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Vezano za ovog prethodnog svedoka ja sam samo hteo da naglasim da dokumenta koja sam pominjao i diktirao brojeve tih dokumenata koje je druga strana podnela, na koje sam se ja osvrtao u unakrsnom ispitivanju budu uvedena kao dokazni predmet.

SUDIJA MEJ: Mi ćemo svakako razmotriti vaš zahtev, a sada molim da svedok pročita svečanu izjavu.

SVEDOK: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Molim da predstavite svedoka, gospođu Romano, a onda moram ja na nešto da ga upozorim.

TUŽILAC ROMANO: Časni Sude, ja takođe predlažem da identifikacija svedoka dođe na kraju njegovog svedočenja. Da bismo to uradili na jedan ekspeditivan način.

SUDIJA MEJ: Mislim da je bolje da na početku pređemo u zatvorenu raspravu, mislim da je bolje da se svedok identifikuje na samom početku i to ćemo onda uraditi na zatvorenoj sednici.

(zatvorena sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

SUDIJA MEJ: Svedoče K-5, da biste razumeli vaš položaj u ovom Sudu pitam vas: ja sam video svedočenje o kome vi nameravate ovde da govorite. Nešto od toga može da vas inkriminira, da vas okrivljuje za neka krivična dela. Da biste vi u potpunosti shvatili kakav je vaš status ovde, vi imate pravo da se usprotivite davanju bilo kakve izjave koja bi mogla da vas optuži. U tom slučaju Veće može da vas prisili da odgovorite na to pitanje ukoliko tako odluči, ali ukoliko pod ovakvim okolnostima kažete nešto, to se ne može koristiti kao dokaz u nekom kasnijem postupku protiv vas za bilo

koje krivično delo sem za krivično delo lažnog svedočenja. Možete nastaviti.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ROMANO

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, dok je vaš otac još bio živ i dok je radio došlo je do jednog incidenta gde je on otpustio jednog drugog albanskog policajca?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kako se on zvao i zašto je bio otpušten?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: On se zvao Avdi Musa (Avdi Musa), bio je iz Uroševca (Ferizaj) i razlog njegovog otpuštanja je bio taj što je postojala diploma o srednjoj školi koja je bila lažna i on je bio otpušten.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A zapravo u čemu se sastojao problem sa tom diplomom srednje škole?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bio falsifikat. Diploma je bila falsifikovana.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je on ponovo ikada došao na rad u policijsku stanicu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Vratio se kada su albanski policajci bili otpušteni sa posla 1989, zapravo 1999. godine. On se tada vratio u policijsku stanicu u Uroševcu i posle njegovog povratka u Uroševac, nazvao je telefonom mog oca i moju porodicu i rekao: „Ja sam se vratio u Uroševac i ja ću se sada vama osvetiti, vama i vašoj porodici.“ I od onda, od tog trenutka on je počeo da maltretira mene i moju porodicu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, u kom se svojstvu taj čovek vratio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Vratio se kao inspektor SUP-a u Uroševcu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li reći na koji način je on maltretirao vas i vašu porodicu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kao što sam rekao, u početku se on samo vratio u Uroševac, a posle nekog vremena je oduzeo mom ocu oružje za koje je moj otac imao dozvolu i napravio ršum po našoj kući. Posle jedno nedelju dana je došao i pozvao me bez ikakvog razloga, sem što sam bio sin svoga oca, a on je sa mojim ocem imao neke neraščišćene probleme.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste vi ikome prijavili da je on vas maltretirao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Jesam. Pošto smo pretrpeli dosta maltretiranja od njega, ja sam odlučio da odem u policijsku stanicu u Uroševcu i otišao sam kod komandira Miomira Mitića, ja sam prijavio ovaj slučaj i rekao da nam taj čovek pravi puno problema. On me je maltretirao skoro svake nedelje, a moja porodica, moji rođaci, moja šira porodica su takode bili maltretirani. On je rekao: „U redu, mi vam možemo pomoći, ali vi morate da pomognete nama.“

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, možete li nam opisati Miomira Mitića?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Miomir Mitić je bio komandir policijske stanice u Uroševcu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta vas je on zamolio da uradite?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Zamolio me je da radim kao doušnik za njega.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I kao doušnik kakve ste vi poslove za njega obavljali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kao doušnik ja sam u početku slao informacije o švercerima droge, lopovima i o običnim zločinima koji su se vršili, tek toliko da bi taj čovek prestao da nas maltretira.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I jeste li vi ovo sve direktno Mitiću javljali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li vam je on nešto plaćao kao naknadu za to?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa plaćao me je cigaretama i novcem.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je Musa prestao da vas maltretira tada?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne. Ovo maltretiranje nije prestalo jer, bar kako sam ja shvatio, to je takođe organizovao Mitić i srpski policijski inspektori. Oni su organizovali da ja budem maltretiran, iako sam bio policijski doušnik.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: 1994. godine vi ste pobjegli u Nemačku, zar ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. 1994. godine sam pobjegao u Nemačku zato što nisam mogao više ovo da podnosim, nije mi se to sve dopadalo i odlučio sam da pobjegnem u Nemačku i da tamo tražim azil i otišao sam na šest meseci.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Posle vašeg povratka na Kosovo, mislim da je to bilo 1995. godine, jeste li nastavili da radite za Mitića?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se onda desilo u maju 1999. godine, gospodine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1996. godine je došlo do incidenta u kome sam ja bio u kafiću sa prijateljem Muse i došlo je do tuče u kafiću zbog provokacija koje su mi bile upućene. I onda su Avdi Musa i Azem Haliti (Azem Halliti), inspektori u Uroševcu, oni su me tukli čitava tri sata samo da bih priznao neke laži i optužili su me da sam navodno pretukao Hajruša Rišu (Hajrush Rrysha) iz Varoš Sela (Varosh) pored Uroševca i da sam navodno od njega ukrao

500 maraka. Onda su me poslali u zatvor na šest meseci, a sudija Danica Marinković je izdejstvovala da me puste kao nevinog.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Znači, da li ste vi imali regularno suđenje?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Ja sam bio osuđen, zapravo ja sam, meni su sudili, ali na kraju sam bio proglašen nevinim.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kad kažete da ste bili osuđeni, proveli ste neko vreme u zatvoru, i onda ste išli na suđenje. Koji je bio ishod tog suđenja?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ishod suđenja bio je taj da sam ja oslobođen optužbi. Ja nisam ukrao ništa. Musa Avdiju i Azem Haliti tvrdili su da sam ja ukrao 500 maraka, a ispostavilo se da to nije tačno. Ja sam se samo sa njima potukao.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li nekoga susreli u zatvoru?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Tamo sam se upoznao sa jednim Srbinom po imenu Dejan Stojković iz sela Balić (Balic) blizu Uroševca, a njegov je nadimak bio Crni.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li nam opisati tog čoveka?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: On je bio pripadnik Arkanovih „Tigrova“ i učestvovao je u ratu u Hrvatskoj i Bosni.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li nakon zatvora nastavili da radite kao policijski doušnik?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, nastavio sam. Mi smo nastavili da radimo, ali bili smo odvojeni, on je bio na jednoj strani, ja sam bio na drugoj.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta je Stojković radio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Stojković je radio kao doušnik za Mitića, ali je radio zasebno. Ja sam takođe radio za Mitića, ali zasebno od Stojkovića.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li 1998. godine vi i Stojković započeli zajedno neki posao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Otvorili smo kafić po imenu „Mimoza“ i započeli smo jedan posao. Sa novcem koji smo zaradili kupili smo jedan automobil, crnu „zastavu 128“. To je bio kafić i bar. No, nakon nekoliko meseci policajac Jašar (Jashar) iz Vitine nam se pridružio.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: U martu 1998. godine dobili ste telefonski poziv od Mitića. Da li se sećate toga?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. 1998. godine dobili smo neke informacije putem telefona. Rečeno nam je da moramo otići u policijsku stanicu u Uroševcu. Crni i ja otišli smo u policijsku stanicu. On je ušao prvi, a ja nakon pet minuta.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gde se nalazila policijska stanica?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Policijska stanica u Uroševcu nalazi se na putu za Štimlje (Shtime) blizu vojne zgrade, blizu onoga što se zvala zgrada JNA.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I jeste li vi takođe otišli da se sastanete sa Mitićem?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Otišli smo u policijsku stanicu Dejan i ja i tamo smo se sastali sa načelnikom policije Mitićem.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je Mitić bio sam u svojoj kancelariji?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Mitić je bio sam. Bio je tamo i jedan skladištar po imenu Vlada koji je imao svoj posao.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li sreli još nekoga dok ste bili u policijskoj stanici?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, kasnije, nekih sat vremena kasnije. Ali prvo smo razgovarali samo sa Mitićem.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I o čemu ste razgovarali sa Mitićem?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa na početku su Dejanu i meni dali neki dokument, neku vrstu dozvole. Takođe, dali su nam pištolje TT 7,68. Svaki je dobio jedan takav pištolj i tokom tog razgovora...

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta ste, o čemu ste razgovarali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Razgovarali smo o činjenici da je Mitić napravio popis, spisak raznih stvari, raznih zadataka koje smo trebali da obavimo.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li objasniti kakav je to bio spisak i kakvi su to bili zadaci?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bio spisak Albanaca za likvidaciju, onih koji su finansirali OVK, onih koji su imali braću u OVK, to su bili ljudi za likvidaciju. Trebalo je bacati bombe, trebalo je bacati kineske ručne bombe u albanske poslovne prostorije. Eksplozije, spaljivanje kuća, dakle takve vrste poslova je trebalo da obavimo.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A ko je sastavio taj spisak?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Spisak je sastavio Mitić.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Zašto je on želeo da koristi kineske ručne bombe?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Hteo je da koristi kineske ručne bombe zato jer je u to vreme OVK koristila tu vrstu municije. Njegova ideja bila je da se koriste te stvari kako bi se za te incidente okrivila OVK, a ne srpska policija.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta ste vi i Stojković trebali da uradite na tom planu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Izvinjavam se. Šta je Mitić hteo od vas i Stojkovića?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Mitić je hteo da radim kao doušnik zato jer sam bio iz Uroševca, poznavao sam ljude i ulice i moj

posao bio je samo da pokazujem na ljude koje treba likvidirati, mesta na koja treba baciti bombe i te druge stvari koje su bile na Mitićevoj listi.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Rekli ste da ste se sreli sa drugim ljudima dok ste bili u policijskoj stanici, nekih sat vremena kasnije. Možete li nam nešto više reći o tome?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Sat vremena kasnije otišli smo u kancelariju načelnika SUP-a po imenu Bogoljub Bogić iz Štrpca (Shterpce) koji je radio u Uroševcu. Taj čovek je bio načelnik Državne bezbednosti iz Beograda, ali je živio negde u Prištini, a njegovo ime je bilo Jašanin (Jashanin). On je bio druga osoba koju sam sreo.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jesu li oni bili u uniformi?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne. Bili su u civilnim odelima. Mitić je nosio uniformu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta se nakon toga dogodilo? Da li je Mitić nakon toga od vas i Stojkovića tražio da ga pratite do nekog mesta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: On je ostao sa Bogićem, a mi smo otišli u Prištinu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Znači vas trojica ste otišli u Prištinu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta ste radili u Prištini?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tamo smo išli zato jer se to nalazilo na Mitićevom spisku. Otišli smo kod komandanta Specijalne antiterorističke jedinice za Kosovo. Otišli smo, dakle, u policijsku stanicu, ne sećam se baš njegovog imena, mislim da je bilo Dragan.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Zašto je on trebalo da ide u Prištinu? Da li mu je trebalo neko odobrenje?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Hteo je da ode kod komandanta kako bi od njega dobio dopuštenje da obavi te poslove.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je takođe spomenuo preuzimanje neke opreme?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Nakon što ste došli u Prištinu, gde ste se uputili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kad smo došli u Prištinu otišli smo kod načelnika policije.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gde se nalazila policija?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bilo blizu stadiona i blizu trgovinskog centra „Boro i Ramiz“. Ta policijska stanica zvala se skraćeno „92“.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li se tamo sastali sa načelnikom, sa komandirrom?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li ga opisati?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kad smo tamo došli, Mitić me je predstavio tom komandiru i rekao da je to komandant specijalnih jedinica policije na Kosovu. Rekao je takođe da je on učestvovao u operaciji u Prekazu, one kod Adema Jašarija. Rekao je takođe da je doveo jednu ženu iz Uroševca po imenu Besa (Besa). Rekao je: „Da li možete da nam pronađete tu ženu? Želimo da je prikazemo na televiziji.“ To je bilo nešto u vezi sa borbama u Prekazu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li znate kakva je to bila specijalna policija SAJ?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Oni su bili specijalna jedinica, antiteroristička jedinica.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je on nosio civilnu odeću?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: O čemu se tamo razgovaralo?
SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Razgovaralo se o svim tim zadacima. Takođe, postavljeno je još jedno pitanje, naime to da nam se daju uniforme OVK i da odemo na put Štimlje (Shtime) – Suva Reka (Suhareke) i da razgovaramo sa novinarima iz Slovenije, Hrvatske i stranih zemalja, da im oduzimamo video kamere, da ih pljačkamo i takođe imali smo naređenje i da ubijemo.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Ko je to predlagao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je predložio Mitić.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I da li je to odobreno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, to nije bilo odobreno. Rečeno je da to treba ostaviti za kasnije.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je Mitić sve ciljeve objasnio komandantu SAJ?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je pročitao sva imena sa spiska?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Prvo Džafer Morina (Xhafer Morina), Meta Morina (Meta Morina), Agim Ibrahimi (Agim Ibrahimi), Šaban Hašani (Shaban Hashani) trebali su da budu likvidirani.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je taj plan odobren?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: I Iljmi Recica (Ilmi Recica) i razni drugi ljudi čijih se imena sada ne sećam.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Imenima ćemo se kasnije detaljnije pozabaviti. Da li je plan odobren?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I da li ste dobili neku opremu od tog komandanta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Dobili smo uniforme OVK, pušku M45, kineske ručne bombe, oznake OVK, eksploziv „tritol“ i sve

smo to uzeli i otišli u Uroševac. Ja sam kasnije otišao kući, a Dejan Stojković je te stvari odneo u svoj stan.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Na spisku je bilo nekoliko meta i Stojković i vi ste onda počeli da obavljate te zadatke sa spiska i to ste nastavili da radite tokom 1998. godine. Neke mete sa spiska obavili ste 1998. godine, a neke su odrađene tokom sukoba 1999. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate šta je bio vaš prvi zadatak?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1998. godine moj prvi zadatak je bio da odem u Manastirce (Manastirice) i da ostavim jedno pismo koje sam napisao na albanskom i koje je nosilo znak OVK. U pismu je stajalo da se Srbi više neće voziti ovim autobusima. Mi smo to napisali i ostavili u kući vlasnika autobusa jer je on imao privatne autobuse. Onda je Dejan polio auta benzinom i zapalio ih.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate drugog zadatka?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Drugi zadatak bio je da se ode u jednu ulicu gde se nalazio mini market, mala privatna prodavnica. Ja sam otišao tamo, stajao sam pred prodavnicom zajedno sa Dejanom Stojkovićem i mi smo iz prodavnice odneli ono što je bilo od vrednosti. Zatim smo prodavnicu zapalili.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Zašto je ta prodavnica bila na spisku?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ta prodavnica pripadala je nekome iz Slatine (Slatine) u opštini Kačanik (Kacanic) po imenu Ruždi Rudi (Ruzhdi Rudi) i on je davao novac OVK.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je na spisku bio i Hamdi Komuna (Hamdi Komuna)?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Mitić je rekao da je Hamdi Komuna bogat i on se našao na spisku zato jer je i on navodno finansirao

OVK. Otišli smo do njegove kuće. On je imao BMW najnoviji model parkiran ispred kuće. Dejan ga je polio benzinom i zapalio ga. I zatim smo pobjegli.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate Agima Ibrahimija (Agim Ibrahimiji)?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Agim Ibrahimiji je, prema Mitićevim rečima, bio organizator demonstracija, on je bio neka vrsta patriote i podržavao je Albance. Radio je kao stražar u jednoj od albanskih škola i Dejan je trebalo da ga likvidira.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se onda dogodilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nakon nekoliko dana otišli smo u našoj crnoj „zastavi 128“, pratili smo ga jer se nalazio na listi za likvidaciju. On je bio u jednoj čajdžinici na putu za Gnjilane (Gjilane). Mi smo ga pratili jer smo znali gde se nalazi njegova kuća. On je živio u jednoj novoj četvrti u blizini vrtića. Tamo se nalazila jedna livada. Mi smo ga tamo čekali i kad je pala noć on je došao. Međutim, bio je u društvu sa još jednom osobom i psom i Dejan se spremao da ubije obojicu. Međutim, ja sam rekao: „Ne znamo ko je ovaj drugi, ne možemo ih obojicu ubiti“, jer nismo imali uputstva da ubijemo i tog drugog čoveka nego samo Agima Ibrahimija. Dejan se razljutio i odustali smo od te misije.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, da li je u to vreme još neko radio sa vama i Stojkovićem ili ste samo vas dvojica operisali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Bili smo samo nas dvojica. Bilo je još drugih, ali kasnije.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je na spisku bio i Šaban Hašani?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Šaban Hašani bio je na spisku i Mitić je rekao da je on direktor Tehničke škole u Uroševcu. On je bio član Demokratskog saveza Kosova i učestvovao je na mnogo sastanaka. Bio je prisutan takođe i na Skupštini u Kačaniku koja je proglasila Ustav Republike Kosova i zato se našao na spisku za likvi-

daciju. Otišli smo do njega. Čekali smo pred njegovim dvorištem. On je u dvorištu imao WC, čekali smo nekih pola sata, izašli su njegova žena i njegov sin, ali on nije izašao. I tako smo se vratili neobavljenog posla.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A Iljmi Recica?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Mitić je za njega rekao da je on bio osuđen za političke zločine i imao je informaciju da je Iljmi Recica komandant OVK za selo Jezerce (Jezerce). Imao je njegovu fotografiju i imao je naređenja da se i ta osoba ubije, ili neki član njegove porodice. I Dejan i ja otišli smo do tog čoveka. Čekali smo pred njegovom kućom ceo sat. Izašle su neke žene, ne znam da li je to bila njegova majka, ali niko od muškaraca nije izašao i tako nismo obavili taj posao.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Bilo je i nekoliko barova na listi. Da li se sećate toga?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, bilo je barova i naš posao je bio da bacimo kineske granate, kao one bačene na „Bolero bar“, gde su članovi DSK imali običaj da sede. Kao i na bar „Kazablanka“. Bio je i plan da bacimo kineske granate i tamo...

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Pa jeste li?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: ... i da papišemo ta ubistva OVK. Da li biste ponovili pitanje?

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste obavili taj posao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Otišli smo u kafe „Kazablanka“ i postavili tamo „tritol“ eksploziv, ali on nije eksplodirao pošto je fitilj bio vlažan, padala je kiša. Onda je Dejan otišao, izvadio je fitilj i poneo je eksploziv.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A šta se desilo Afrimu Musljiju (Afrim Musliu)?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Afrim Musljiju. Mitić je imao informaciju da je on član OVK. Njegova kuća je bila na putu Nerodimlje–Uroševac. Ja sam imao naređenje da odem do njega i vidim da li

je Afrim tamo, a Dejan da opljačka njegovu kuću. I tako smo mi otišli do njegove kuće i čekali na vratima sa automatskim oružjem, ali nismo nikoga našli. Bili smo i maskirani. Onda smo otišli.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Bilo je i nekih putnih agencija na listi. Da li možete da nam kažete nešto o tome?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Bilo je nekih putnih agencija na listi zato što je Mitić imao informaciju da je u jednoj čajdžinici blizu stare džamije u Uroševcu bila na zidu slika jednog karate kluba u Švajcarskoj na kojoj je bilo nekoliko potpisa. A Mitić je imao informaciju da je to putnička agencija čiji su članovi OVK. Tako sam ja noću otišao tamo, uzeo tu fotografiju i doneo je Mitiću.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste ukrali nešto iz te putničke agencije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Naređenje je bilo da je zapalimo sa sve kompjuterima u njoj, a da uzmemo predmete od vrednosti.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Pa jeste li uzeli te predmete sa tog mesta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, pokušali smo i uspeli smo. Odneli smo te stvari. Uradili smo ono što nam je Mitić rekao. Obavili smo posao u toj agenciji koja se nalazila u blizini džamije.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li da date jedan primer onoga što se desilo? Da li se sećate neke od putničkih agencija koju ste obradili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Bila je jedna agencija koja je pripadala izvesnom Vladi. Mi smo odatle ukrali novac i uništili sadržaj prostorija.

SUDIJA KVON: Gospodine K-5, u slučajevima kada vam je bilo naređeno da likvidirate nekoga, vi nikada niste uspeli u tome, zar ne?

SVEDOK K-5: Ne. Ja nisam imao naređenja da ubijam. Ja sam samo imao naređenja da ukažem na ljude, a Dejan je imao naređenja da ubija.

SUDIJA KVON: Dakle sve što ste vi uradili bilo je da ste otišli na ta mesta i čekali na njih da se pojave, ali se oni nisu pojavili i tako ste vi digli ruke od svega. Da li je to tačno?

SVEDOK K-5: Da.

SUDIJA KVON: Hvala

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Svedoče, da li se sećate slučaja kada vam je rečeno da likvidirate nekoga ili kada je bilo ljudi na listi koje je trebalo da likvidirate tokom 1998. ili čak i 1999. godine? Da li se sećate da li su oni uopšte bili ubijeni, ne od vas, već od strane nekog drugog, drugih ljudi koji su bili u vašoj pratnji?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Neki su bili ubijeni 1999. godine. Na primer u selu Donje Nerodimlje (Nerodime e Poshtem) bio je jedan čovek koji se nalazio pri dnu Mitićevog spiska, i koji je ubijen. On je bio patriota. Bio je član OVK, bio je na strani OVK i bio je likvidiran. Nije ga ubio lično Mitić nego neke druge osobe.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Idemo sada na 1999. godinu. Tokom 1998. godine, po obavljenom poslu da li ste obično raportirali Mitiću?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, da. Uvek smo izveštavali Mitića o poslovima.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta je on radio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ništa. Dao nam je cigarete i piće. Bio je srećan. Tada je on imao svoj sopstveni tim. Na primer, pošto bi neki autobus izgoreo ili kuća, on je slao policijski odred da vodi istragu i da utvrde da to nije bilo urađeno namerno, već da je bio u pitanju nesrećan slučaj. Tako je on radio.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Znači on je vodio istragu na mestima koja ste vi obrađivali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I kakav je bio rezultat tih istraga?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Rezultat je bio navodno da su to bili nesrećni slučajevi. Na primer kratak spoj ili nešto što je moglo da ga izazove, neka paljevina u kući. Hoću da kažem, kuća je izgorela u požaru koji nije izazvao čovek.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je za neki incident okrivljena OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, da. U Kačaniku. Tamo je bilo borbi. I ja sam takođe bio tamo prisutan.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Svedoče, niste razumeli moje pitanje. Da li je kao rezultat istrage bila okrivljena OVK? Da li je ukazano na OVK kao organizaciju ili pojedinca koji je obavio posao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je postojao neki dokument koji vam je dao Mitić, a koji identifikuje vas i Stojkovića kao saradnike policije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kakva vrsta dokumenta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Neka vrsta pisma, ovlašćenje sa mojim imenom, prezimenom, brojem pištolja. Bio je tu i beogradski potpis i pečat, kao i Mitićev potpis. To je trebalo da nam posluži za bezbednost. Kada smo napuštali Uroševac, ako bi nas neko sreo noću, morali smo da pokažemo ovo ovlašćenje da bi nas ostavili na miru.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li još uvek imate taj dokument?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ja sam spalio ovaj dokument iz straha da ga neko ne nađe kod mene.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Svedoče, da li poznajete grupu koja se nazivala „Crna ruka“?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Čuo sam za nju kada sam bio u kafiću. Srpski policajac koji je bio tamo pokazao mi je, Jašar Jašović mi je pokazao, rekao mi je za tu grupu. On mi je rekao da postoje srpski policajci od kojih se jedan zove Dimitrije i da je došao iz Srbije. Druge članove znam iz viđenja. Znam da je jedan od njih ranije radio u policijskoj stanici u mom selu i on je bio član te organizacije. Ja sam ih video u tom kafiću... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)*.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je srpski policajac, koji vam je pokazao Dimitrija, onaj isti kojeg ste videli u policijskoj stanici sa Mitićem?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, to je bio on.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li znate šta je „Crna ruka“ radila?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Organizacija „Crna ruka“ bila je osnovana da ubija Albance. Ne da se bavi politikom, već da obavljaju sitne poslove, da vrše zločine, da izazivaju strah među Albancima, da ih teraju da napuštaju svoje domove. To su oni radili.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A da li su bili prisutni u Uroševcu 1998. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, bili su prisutni u Uroševcu 1998. godine.

TUŽILAC ROMANO: Časni Sude, vi ste mi saopštili da biste želeli da pokrenete neka pitanja, a ja sada prelazim na 1999. godinu.

SUDIJA MEJ: Da, sada bi za to bilo odgovarajuće vreme. Pozabavićemo se 1999. godinom u ponedeljak. Svedoče K-5, sada ćemo da napravimo pauzu, molim vas da se vratite u devet sati u ponedeljak da završite sa svojim svedočenjem. Molim vas da za vreme pauze ne razgovarate ni sa kim o vašem svedočenju, a to se odnosi i na članove Tužilaštva. Moraćete da ostanete ovde dok se mi pozabavimo nekim drugim stvarima. Gospodine Najš, pomenuo sam

neke administrativne probleme i možda bi bilo odgovarajuće da se na njih vratimo sledeće nedelje. Prvi se odnosi na sredu 29. maj za koji ste, vidim, pribeležili kao svedoka generala Mezzoneva (Maisonneuve). Prva stvar u vezi sa ovim datumom je da ćemo početi kasnije. Ne znam da li ste videli objavu. Optuženi očigledno ima zakazano kod zubara, pa nećemo da počnemo sve do 09.30 h. Dakle, to utiče na taj dan zato što, koliko sam ja razumeo, general može da dođe samo tog dana.

TUŽILAC NAJS: Danas sam primio uznemirujuću vest iz Kanade da on nije u stanju da dođe tog dana zato što potvrdno pismo poslato na adresu koja je uvek bila generalova, sada se kaže da to nije odgovarajuća adresa i iz nekih razloga on nije bio obavešten. Za ovo smo prvi put čuli jutros. Sve dok nam razlika u vremenu između nas i Kanade ne dozvoli da telefoniramo, ne možemo da odemo dalje sa ovom stvari. Pokrenućemo je što pre budemo mogli, već ovog popodneva, pošto se dogovorimo sa gospodinom Rajnefeldom koji je, ja mislim, razgovarao sa generalom pre otprilike nedelju dana.

SUDIJA MEJ: Dobro. To je očigledno stvar koja mora da se reši u međuvremenu. Imamo priliku da pogledamo njegovu izjavu, koja je sadržana u vašoj prijavi za pravilo 92bis. Tu ima stvari za koje osećamo da treba da se pozabavimo njima putem živog svedočenja. Na primer, ono što je rekao za Račak i što govori o komandnom lancu VJ. Ovo su čini mi se problemi o kojima je primereno da on lično govori, mada mogu da se pojave i druge stvari o kojima on može da govori prema pravilu 92bis. Zbog toga ovo napominjem, mada ne mora da bude toliko urgentno, kako je u početku izgledalo.

TUŽILAC NAJS: U redu. Moraćemo da sačekamo i vidimo. Naravno, svaka revizija koja proizilazi iz liste svedoka, a tiče se njegove definitivne nepristupačnosti, biće dostavljena svim strankama što je pre moguće.

SUDIJA MEJ: Sledeća stvar tiče se jednog ekspertskog izveštaja koji smo dobili od gospodina Kua (Coo). Nadam se da sam pravilno izgovorio njegovo ime. Imao sam priliku da pogledam taj izveštaj i zaista, pojavljuju se tri tačke za razmišljanje. Prvo ne vidim nikakve detalje vezane za njegove kvalifikacije, a nema ni njegove biografije. Pa ako biste mogli ovo da nam obezbedite...

TUŽILAC NAJS: Svakako.

SUDIJA MEJ: Da biste podržali njegovu prijavu. Moramo da razmislimo da li je primereno da on da neke zaključke u delu koji je preda mnom. Postoji i drugi deo ovog izveštaja koji može biti još kontroverzniji jer se u njemu sadrže zaključci i u vezi sa time. Možda bih mogao da vas podsetim na odluku Veća, kako je tada formulisana, u *Predmetu Kordić* o gospodinu Cigaru (Cigar) i njegovom svedočenju. Treća stvar za vaše razmatranje je sledeća: da on svedoči ili pruži detalje u vezi stvari kao što su VJ i MUP, kao i lanac komande i ustavne pozicije. Ono što ne razumem, i možda bi mogli da se pozabavite time kada za to dođe vreme, jeste zašto planirate da zovete vojne eksperte, ustavne eksperte i eksperte za pitanja MUP-a? Možda biste mogli da razmislite o tome.

TUŽILAC NAJS: Naravno. To je već razmatrano i biće pogodna prilika sledeće nedelje da objasnimo naš stav o tome.

SUDIJA MEJ: U redu. I u vezi sa time želeli bismo da imamo predlog amikusa u vezi s gospodinom Kuom što je pre moguće. I na kraju, bilo bi očigledno korisno da obradimo što je veći broj administrativnih pitanja sledećeg petka, na kraju nedelje i za to bi trebalo da odvojimo neko vreme.

TUŽILAC NAJS: U redu, časni Sude. Meni je unapred data kopija rasporeda koji ćemo morati da obradimo sledeće nedelje.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC NAJS: Tu je i pitanje svedoka koji će moći, kao što je i samo Tužilaštvo predložilo, da sumira slučaj Račak. Imam i još jedno opštije pitanje vezano za svedoka, a koje sam u svakom slučaju želeo da pokrenem sledeće nedelje. To će verovatno biti u skladu sa diskusijom vezanom za raspored, a u kojoj se pominju svedoci insajderi. Dakle, jedna opšta tema koju želim da pokrenem u vezi sa tim, i mislim da će nam sve to oduzeti izvesno vreme.

SUDIJA MEJ: Trebalo bi, dakle, na osnovu toga, da odvojimo barem sat vremena sledećeg petka.

TUŽILAC NAJS: Da. Diskusija o svedoku koji će da sumira Račak može da se započne početkom sledeće nedelje.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC NAJS: To možemo da obradimo za kratko vreme jer su argumenti uvežbani unapred, pismeno, nekoliko puta, ali taj argument će morati da bude iznesen pre nego što relevantan svedok bude pozvan da svedoči. Mogu li pre nego što časne sudije zatvorite saslušanje, a pretpostavljam da ćete to sada i učiniti, da zamolim optuženog, preko Suda, da razmisli malo o metodu na koji izlaže dokazne predmete? Ponovo je ovog jutra naveo listu nekih brojeva i onda, ja sam video iz transkripta kada sam se vratio nakon početka drugog dela saslušanja, zatražio da postanu dokazni predmeti. To je već uradio jednom ili dva puta ranije i mi još uvek pokušavamo da izađemo na kraj sa nagomilanim materijalima. Naravno, serijski broj nam omogućava da ih lociramo, ali nam ne omogućava da to uradimo odmah. Ne možemo ih proizvesti kao zeca iz šešira i imati ih pred sobom. Ako bi optuženi bio ljubazan da ih priloži, barem njihove kopije ili u dovoljnoj količini pre nego što o njima pita svedoka ili da ih da nama ili jednostavno sekretaru suda pre nego što počne unakrsno ispitivanje. Mi ćemo se postarati da budu fotokopirane tako da nemamo onda ovaj problem nagomilavanja materijala i odluka koje se gomilaju, a koje bi

verovatno zaboravili da nema predanog rada mojih asistenata koji me podsećaju na ta zaostala pitanja.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pre svega, biću doboljno dobar da vam dam spisak predmeta koje sam zatražio. I koliko razumem, moj odlazak kod zubara u sredu predstavlja problem. Pitaću ih da zakažu neki drugi dan kako to ne bi bio problem za saslušanje generala Mezoneva, jer ja bih zaista želeo priliku da ga unakrsno ispitam. Imam tu vatrenu želju. Dakle, da li moja poseta zubaru može biti pomerena ranije ili kasnije jer ne želim da to bude razlog, pa čak i ako cele te nedelje ne vidim zubara. Ali imam vatrenu želju da unakrsno ispitam generala Mezoneva i nadam se da mi to nećete onemogućiti.

SUDIJA MEJ: U redu. Sada prekidamo. Nastavljamo u ponedeljak u devet ujutru.

Kraj sednice u 12.17. Nastaviće se 27. maja 2002. godine u 9.00 h.